

1862 г. учителствувалъ въ с. Прогорелецъ, Ломска околия, а слѣдъ туй рѣкоположенъ за дяконъ отъ Видинскій Митрополитъ, комуто слугувалъ до 1868 г. Слѣдъ завръщанieto си отъ Бѣлградъ (1872—1879 г.) билъ главенъ учитель въ Радомиръ, а на 1 Май 1879 г. билъ назначенъ за Училищенъ Инспекторъ на Софийскій учебенъ окръгъ, когото длъжностъ напустилъ прѣзъ Ноемврий сѣщата година по причина на болѣсть. Отъ тогава до 1881 год. (5 Май) билъ главенъ учитель въ Брѣзникъ, а подиръ до 1883 г. — Търнскій Училищенъ Инспекторъ, и отъ Септемврий с. г. прѣмѣстенъ за учитель въ Самоковската Духовна Семинария. Отъ 16 Юлий 1888 г. до 16 Януарий 1890 г. билъ училищенъ Кюстендилскій Инспекторъ, слѣдъ което останалъ въ пенсия. При седмгодишното си учителствование въ Радомиръ е билъ Владишки намѣстникъ, прѣдсѣдатель на тамошното дружество „Съединение“ и разни командировки по учебното дѣло въ Кюстендилскій окръгъ. Прѣзъ Русско-Турската война е билъ затворенъ отъ Турското правителство (отъ 17 Септемврий до 23 Декемврий 1878 г.), като политически прѣстѣжникъ. Той е прѣвелъ и издалъ заедно съ Иор. Наумовъ: *Чърковно Богословие* (Обрядословие), Бѣлградъ, 1872 г. и *Наржна Священническа Книга*, Бѣлградъ, 1874 г. Писвалъ е статии въ „*Напрѣдъкъ*“ (гледай 1874 г.) и „*Читалище*“ (гледай 1870 година).

„Подиръ животътъ ни, прекаранъ въ страшни мжки и неволи, за насъ настана време да живѣме новъ животъ, безъ мжки и неволи. Тоя новъ нашъ животъ изискува отъ насъ да ся оставиме и отъ всичко зло, вкоренено въ насъ отъ нашитѣ бивши притѣснители и отчасти отъ нашето невѣжество. Злинитѣ, останали въ насъ отъ първия ни животъ, сѣ толкова много толкова велики, щото за тѣхното искоренение ся изискува отъ сички ни твърдѣ голѣма сила и постоянство. Това ние можеме да постигнеме само въ тоя случай ако изучиме добръ Словото Божие и ся проникнеме съ Него така както ни то заповѣдува. Изучванието на Словото Божие и Неговото изпълнение возвишава чловѣкътъ до небесното, облагородява го и прави го добръ гражданинъ и истиненъ патриотъ.

„За да послужиме и ние, спорѣдъ силитѣ си, въ това отношение, на народътъ ни, ние предприехме заедно съ Г-на О. Зиновия П. Петровъ и Иордана Наумова да издаваме